

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Kl. 14:20

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg tror ikke, at der er mange, som er i tvivl om, at bibliotekerne har spillet en fantastisk vigtig rolle i Danmark, både når det handler om at udvide viden, når det handler om at skabe kulturelle oplevelser, og når det handler om at udvikle vores demokrati. Jeg har heller ikke i dag hørt nogen, som har talt for, at det ikke også fremover skulle være sådan, og jeg har da også med glæde kunnet konstatere, at der i Folketinget er enighed om i dag, at der skal være den frie, lige og gratis adgang til bibliotekerne. Det tror jeg nemlig er en meget vigtig forudsætning for, at bibliotekerne kan komme til at spille den vigtige rolle i forhold til at sikre en demokratisk udvikling i Danmark, altså en udvikling, så alle har adgang til kulturel udfoldelse og kulturelle oplevelser, og så man også sørger for at sikre, at bibliotekerne indgår i et projekt, der også handler om i større udstrækning at udvide lighed i vores samfund, end det sker i dag. De ting mener jeg man kan læse nogenlunde direkte ud af det socialdemokratiske beslutningsforslag med de pinde, der står der. Og derfor er vi også positive over for beslutningsforslaget.

Jeg har ud fra debatten i dag kunnet konkludere, at der ikke nødvendigvis er den store uenighed fra regeringspartierne side, selv om det jo altid gør mig en anelse bekymret, når overskriften for arbejdet er, at man skal finde ud af, hvordan bibliotekerne kan indgå i globaliseringsstrategien, for det kan jo i virkeligheden betyde hvad som helst, ikke kun gode ting.

Når der nu er den her enighed om, hvad der har været bibliotekernes rolle hidtil, og også om, hvad den skal være fremover, og når jeg også fornemmer en klar enighed om, at det er vigtigt, at bibliotekerne både fastholder et fokus på de gamle medier, altså på bogen specielt, og er åbne over for nye medier og sørger for, at de også er til stede i rigt omfang, ja, så kan man undre sig og tænke, om der overhovedet findes nogen som helst politisk debat eller politisk uenighed om bibliotekerne. Det gør der, kan jeg så sige, med hensyn til spørgsmålet om bogens placering, det har bare ikke sat sig nogen spor i debatten i dag, og nogle kan måske så blive vrede over, at der ikke er nogen ægte bogfundamenta-

lister i Folketinget, men det er der så ikke, og det synes jeg for så vidt er fornuftigt nok.

Men jeg synes nu alligevel, at vi ender med, at der alligevel er lidt forskel. F.eks. er der spørgsmålet om betjeningssteder. Altså, jeg er jo så gammel, at jeg godt kan huske betjeningsstederne, filialer af bibliotekerne, som det ikke var nogen stor katastrofe lukkede. Men er det nu lige meget, om der er fysiske rammer, hvor man kan møde op og få de her oplevelser? Kan vi klare det hele nærmest via nettet, så der bare skal være en kasse, hvor vi kan hente bøgerne og dvd'erne osv., eller så vi måske kan downloade det hele frit og gratis?

Pointen er jo, at hvis vi har det synspunkt, at der skal være fri, lige og gratis adgang for alle borgere i det her land, så er de fysiske omstændigheder ikke ligegyldige. Der findes i det her land stadig væk børn, som har svært ved at få mulighed for at udfolde sig i form af at læse bøger og deltage i andre kulturelle aktiviteter i deres hjem, og som derfor har brug for, at der findes biblioteker. Der er mennesker, hvis tilgang til den elektroniske vidunderverden måske ikke er helt så veludviklet – som jeg kan forstå den er ifølge dem, der har deltaget i debatten i dag – og derfor kan have behov for, at der er filialer.

Så jeg mener, at hvis vi skal ind at kigge på det der med betjeningssteder og filialer, skal vi i hvert fald gå et spadestik dybere end det bare at komme til den erkendelse, at der ikke er nogen direkte sammenhæng mellem betjeningssteder og kvalitet, for der er måske alligevel en sammenhæng, selv om den er mere kompliceret, end vi umiddelbart sådan diskuterer det her.

Et andet spørgsmål er vedrørende bibliotekernes bevillinger. Det er jo sådan, at siden ca. 2001 er det private forbrug i Danmark steget med godt 20 pct., og i den mellemliggende periode har bibliotekerne klaret sig for nogenlunde det samme beløb, som de havde i 2001, hvis man skal tro på regeringen. Hvis man skal læse regeringens egne tal, har der været tale om et fald. Det er vel næppe udtryk for, at vi politisk har truffet beslutning om at prioritere bibliotekerne højt, at der i et samfund, hvor der i øvrigt er en massiv økonomisk vækst, særlig hvis vi tager det private forbrug, har været tale om stagnation og fald. Og der er vel heller ikke tale om, at vi inden for den offentlige sektor har prioriteret bibliotekerne højt, når vi kan konstatere, at der også sammenlignet med andre dele af den offentlige sektor er tale om en yderst beklagelig udvikling. Det kan selvfølgelig ikke udelukkes,